

[Aksel Larsen.]

til den situation, der ville foreligge, dersom kapitalbindingsordningen ikke eksisterede."

Jeg skal lade det være nok hermed. Når vi har dette fra finansministeriet, selv om det er tal fra 1964, så er det vel tydeligt nok. Men når jeg med så stor sikkerhed i begyndelsen af mine bemærkninger sagde, at denne ordning skal ikke fortsætte, så er det, fordi jeg tror, at selv finansministeren, når han får resultaterne ind af den skattebe- gunstigede opsparring, der i medfør af selv- angivelserne påstås at have fundet sted indtil 1. februar 1966, vil opdage, hvilket fantastisk beløb man nu er kommet op på, hvilke skattemæssige følger ordningen får, og hvilke uhyggelige sociale følger den får.

Så må jeg i øvrigt sige, at jeg tror ikke, der er nogen som helst kontrol med, at det, folk opgiver på selvangivelserne om, at de har sparet penge op og sat dem på en kapitalbindingskonto, er rigtigt; jeg ved det ikke, men finansministeren kan måske oplyse mig om, hvorvidt der overhovedet er noget, der ligner kontrol, om man spørger hos pengeinstitutterne: er det sandt? eller om man får opgørelse fra pengeinstitutterne om det. Jeg kan i hvert fald ikke se, at det bliver lettere at kontrollere, hvis man gennemfører den lovændring, der her foreslås, og som siger, at man dels kan have pengene på en obligationskonto, dels på en bankkonto og dels i en investeringsforening; det bliver meget, meget vanskeligere at kontrollere.

Ja, jeg har ikke i øjeblikket, også af tids- mæssige grunde, flere ukvemsord at sige om denne ubehagelige ordning; men jeg vil rigtignok henstille til finansministeren, at han holder op med den praksis at tale om, at vi skal have en skattereform, at vi skal have ryddet op i skattefradragsjunglen, at vi skal have gjort vor skattelovgivning mere enkel, og så den ene gang efter den anden kommer med noget, der gør det mere indviklet, mere socialt uretfærdigt, og som strider i så høj grad mod hans partis program.

Der er i søndags dannet noget, der hedder Socialdemokratisk Samfund, her i landet, og det har sat sig som opgave at oplyse be- folkningen om, hvad der står i socialdemo-

kratiets program. Jeg ville ønske, Social- demokratisk Samfund først og fremmest ville oplyse regeringens medlemmer om, hvad der står i socialdemokratiets program.

Johan Asmussen: Det var vist det ærede medlem hr. Baunsgaard, der begyndte sit indlæg med at sige, at hvis vi fortsat skal have en ordning med indskud på kapital- bindingskonto, er det foreliggende forslag rimeligt og rigtigt. Det vil jeg også sige. Det er naturligvis praktisk og udmærket, at man nu får samlet disse ting i én lov. Det er rigtigt, at man får foretaget forskellige korrektioner efter de erfaringer, man har gjort, og det er også rigtigt, at man nu i konsekvens af ordningen, som den har været hidtil, også åbner muligheder for at be- nytte investeringsforeningerne. Her kunne jeg så i og for sig slutte med på denne bag- grund at give udtryk for, at mit parti vil støtte lovforslagets videre gang igennem tinget.

Jeg vil dog lige tilføje, at jeg jo ikke kan nægte, at der er overordentlig meget rigtigt i de kritiske bemærkninger, som er frem- kommet her, senest fra hr. Aksel Larsen, og det er da givet, at enhver, navnlig enhver skattelovsordfører, må erkende, at sådan er det. Men jeg tror da heller ikke, der er en eneste fra noget borgerligt eller liberalt parti, der ville påstå, at med disse ord- ninger, hvoraf dette lovforslag er en del, er de vises sten fundet, eller at man dermed har fundet noget, som er absolut og end- gyldigt rigtigt.

Hvorfor har man da sådan noget? Ja, det var en konklusion, som vi ikke fik og naturligvis ikke kunne vente navnlig fra hr. Aksel Larsen. Hvorfor har man det? Hvorfor har man måttet ty til dette vildnis? Hvorfor har man måttet hugge sig vej ind i denne jungle? Det er, fordi selve vort skattesystem, som det er, er forkert efter vor opfattelse, og fordi det inden for det område, vi her bevæger os på, ikke inde- holder det tilstrækkelige incitament for skatteyderen til at foretage en opsparring. Hvis selve skattesystemet ikke led af den mangel, hvis det i sig selv var sådan ud- formet, at det var klart og tydeligt for skatteyderen, at det kunne betale sig for ham at foretage en naturlig og rimelig op-